

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Petra Hlušíka, Ph.D. ve věci

žalobce: **Město Bruntál**
sídlem Nádražní 994/20, 792 01 Bruntál

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 31, 602 00 Brno

o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 26.6.2019 č.j. 26553/19/5000-10480-703694,
ve věci odvodu do státního rozpočtu za porušení rozpočtové kázně

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání výše uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo změněno rozhodnutí Finančního úřadu pro Moravskoslezský kraj (dále jen „správce daně“) ze dne 15. 6. 2018 č.j. 2569439/18/3200-31474-800425, ve věci vyměření odvodu za porušení rozpočtové kázně do státního rozpočtu. Rozhodnutí správce daně bylo změněno tak, že žalobci byl vyměřen odvod ve výši 22 500 Kč místo původně vyměřené výše 225 000 Kč.
2. Žalobce s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 29.10.2007 č.j. 8 Afs 103/2006-63 namítl, že pokud jsou podmínky pro stanovení dotace nastaveny volně, nemůže být příjemce dotace sankcionován za jím zvolený postup. Bod 12 rozhodnutí o poskytnutí dotace je podle žalobce naprosto neurčitý, pokud ukládá, že účet, na který je zaslána dotace, je „využíván pro účely financování akce“. Žalobce to namítal již v odvolání, a žalovaný se s touto námitkou řádně nevypořádal, pouze uvedl, že z jeho pohledu nejsou v podmínkách nejasnosti. Dále žalobce namítl, že mu sankce vůbec neměla být udělena, odporuje to principu proporcionality, neboť žalobcovo pochybení bylo pouze formální, účelu dotace bylo beze zbytku dosaženo. Žalobce odkázal na rozsudky NSS ze dne 4.1.2017 č.j. 9 Afs 182/2016-41 a ze dne 12.10.2016 č.j. 1 Afs 116/2016-34. I toto žalobce namítal v odvolání, a žalovaný se s touto námitkou vypořádal pouze částečně, odkazem na usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 30.10.2018 č.j. 1 Afs 291/2017-33, které však podle žalobce vykládá naprosto izolovaně.
3. Žalovaný ve vyjádření zopakoval argumentaci z odůvodnění napadeného rozhodnutí a navrhl zamítnutí žaloby.
4. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů - dále jen „s.ř.s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
5. Z obsahu správních spisů soud zjistil, že žalobci byla poskytnuta dotace na modernizaci fotbalového areálu, poskytnuté peněžní prostředky byly převedeny na žalobcův konkrétní bankovní účet zřízený u České národní banky (dále jen „stanovený účet“). Při následné kontrole zjistil správce daně, že žalobce nevyužil pro financování tohoto projektu stanovený účet, když peněžní prostředky odpovídající hodnotě poskytnuté dotace uhradil z jiného bankovního účtu, vedeného u Československé obchodní banky, a.s. Projekt samotný byl realizován bez závad. Správce daně stanovil rozhodnutím ze dne 15. 6. 2018 č.j. 2569439/18/3200-31474-800425 odvod za porušení rozpočtové kázně ve výši 10% z celkové částky dotace, tj. 225 000 Kč, a to za porušení podmínky stanovené v rozhodnutí o poskytnutí dotace v části B, bod 12. K žalobcovu odvolání změnil žalovaný rozhodnutí správce daně napadeným rozhodnutím ze dne 26.6.2019, když snížil odvod na 1% z celkové částky dotace, tj. 22 500 Kč.
6. Ze závazných podmínek – přílohy k rozhodnutí o dané dotaci – vyplývá, že (bod B 12) „Obce vedou účet, na který je zaslána dotace MŠMT cestou příslušného kraje a tento je využíván pro účely financování akce.“ Podle bodu B 1 se poskytování dotací řídí příslušnými zákony a vyhláškami (tam vyjmenovanými) a také Metodickými pokyny Programu 133510 Podpora materiálně technické základny sportu MŠMT (dále jen „metodický pokyn“). Z metodického pokynu přitom vyplývá, že příjemce dotace – obec musí vést účet pro účely financování akce, na který bude zaslána poskytnutá dotace, přičemž čerpání dotace je vyhrazeno výlučně k úhradě faktur spojených s realizací akce, na

kterou byla dotace poskytnuta. Převádění prostředků na jiný účet než stanovený účet, úhrada finančních závazků minulých období a podobné transakce jsou nepřípustné (článek V bod 2.3).

7. Žalovaný se námitkou tvrzené neurčitosti pojmu „účet využíván pro účely financování akce“ zabýval podrobně zejména v bodech 18 – 24 napadeného rozhodnutí a krajský soud považuje jeho úvahy za správné a zákonné. Soud spolu s žalovaným zdůrazňuje především účelovou vázanost dotačních prostředků, a s tím nerozlučně spjatou potřebu transparentnosti toků peněžních prostředků. Není tedy divu, že závazné podmínky obsahují požadavek bankovního účtu, určeného pouze pro tento účel, jednoduše zkontrolovatelného, a metodický pokyn tento požadavek ještě více konkretizuje. Krajský soud stejně jako žalovaný neshledal ve vymezení podmínky účtu využívaného pro účely financování akce žádnou neurčitost, která by mohla vést např. k více možným výkladům.
8. Pokud jde o druhou žalobní námitku, žalobcem odkazovaný rozsudek NSS ze dne 4.1.2017 č.j. 9 Afs 182/2016-41 řešil situaci, kdy bylo vytýkáno závažné pochybení při zadávání zakázky (porušení zásady transparentnosti). NSS kromě toho v odůvodnění zmiňuje tři způsoby, jakými je v judikatuře odůvodňována proporcionalita v případě formálního, marginálního porušení povinností příjemcem dotace, nic z toho však nebylo rozhodující pro tehdy posuzovanou věc. Žalobcem odkazovaný rozsudek NSS ze dne 12.10.2016 č.j. 1 Afs 116/2016-34 zrušil rozhodnutí krajského soudu pro nepřezkoumatelnost a nad rámec zmínil nejednotnost judikatury v otázce proporcionality (tři způsoby řešení marginálních porušení). Judikatura v této otázce byla pak sjednocena právě rozhodnutím rozšířeného senátu NSS ze dne 30.10.2018 č.j. 1 Afs 291/2017-33. NSS jednoznačně vyslovil, že:
 - I. Každé porušení dotačních podmínek, které není v rozhodnutí o poskytnutí dotace vymezeno jako to, jehož nedodržení není neoprávněným použitím podle § 3 písm. e) [§ 14 odst. 3 písm. k)], zakládá porušení rozpočtové kázně [§ 3 písm. e) ve spojení s § 44 odst. 1 písm. b) zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech, ve znění do 29. 12. 2011].
 - II. Při stanovení výše odvodu za porušení rozpočtové kázně je třeba vycházet ze zásady přiměřenosti, tedy rozumného vztahu mezi závažností porušení rozpočtové kázně a výší za ně předepsaného odvodu. Správce daně musí zvážit, zda je důvod k odvodu v plné výši čerpaných či poskytnutých prostředků státního rozpočtu, či pouze k odvodu odpovídajícímu závažnosti a významu porušení povinnosti (§ 44a odst. 4 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech, ve znění do 29. 12. 2011) a své rozhodnutí náležitě odůvodnit.
 - III. Týká-li se porušení povinnosti oddělitelné části poskytnuté dotace, odvod bude stanoven pouze částkou odpovídající této části dotace. I zde však mohou vyvstat okolnosti, které mohou s ohledem na malou závažnost porušení povinnosti vést správce daně ke snížení odvodu ve smyslu zásady přiměřenosti (§ 44a odst. 4 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech, ve znění do 29. 12. 2011).
9. V nyní posuzovaném případě zjistil krajský soud, že rozhodnutí o poskytnutí dotace neobsahuje vymezení, že by nedodržení podmínky B 12 nebylo neoprávněným použitím, jinými slovy, nedodržení této podmínky je porušením dotačních podmínek zakládající porušení rozpočtové kázně. Žalovaný se touto otázkou zabýval a posoudil ji správně (srov. bod 23 napadeného rozhodnutí). Žalovaný se v rozhodnutí zabýval také konkrétními

skutečnostmi ve prospěch žalobce (bod 35) i v jeho neprospěch (bod 34), dodržel tedy i zásadu přiměřenosti, přičemž výši odvodu ještě snížil z 10% na 1%. Soud proto nesdílí žalobcův názor, že by žalovaný vykládal výše uvedené rozhodnutí NSS jakkoli izolovaně.

10. Krajský soud neshledal žádný z žalobních bodů důvodným, proto žalobu zamítl v souladu s § 78 odst. 7 s.ř.s.
11. Procesně úspěšnému žalovanému (§ 60 odst. 1 s.ř.s.) nevznikly v řízení žádné náklady převyšující jeho běžnou činnost, soud proto rozhodl o náhradě nákladů řízení tak, jak je uvedeno ve II. výroku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 13. února 2020

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu